

vil indgå overenskomster med de faglige organisationer, som har tilkendegivet deres positive holdning til aftalen mellem Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og regeringen.

Socialdemokratiet er yderst tilfreds med, at der med aftalen som noget nyt for børneområdet er fastsat en formålsparagraf, som understreger, at tilbud om ophold i daginstitution, dagpleje og de nye ordninger ikke alene er et spørgsmål om pasning af børn, men også et spørgsmål om at skabe rammer, der fremmer børns udvikling, trivsel og selvstændighed. Og det forebyggende og udviklende arbejde skal ske i samarbejde med forældrene.

Et andet mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Efter mindretallets opfattelse skal daginstitutioner være et tilbud til alle børn og steder, hvor børn får oplevelser og mulighed for deltagelse i aktiviteter, som det er svært og for mange umuligt at skabe rammer for på anden måde.

Derved opnår børnene et større »vindue« ud til verden, end det ellers ville være muligt at give dem. Det samme ønske har langt de fleste forældre. De vil naturligvis gerne give deres børn et kvalificeret indhold i den del af dagen, hvor forældrene ikke kan være sammen med dem. Sådan fungerer daginstitutioner i langt de fleste tilfælde i dag, og derfor bliver der på dette område da også kigget misundeligt på Danmark fra andre lande.

Som følge heraf har mindretallet mildt sagt set med meget stor skepsis på socialministerens forslag om øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private børnepasningsordninger, de såkaldte puljeordninger. Efter vores opfattelse blev der lagt op til etablering af en slags parkeringspladser for børn, noget, som forældre ikke ønsker, men som de kunne blive tvunget til at benytte sig af på grund af de uacceptabelt lange ventelister.

Imidlertid har lovforslaget ændret sig undervejs som følge af grundige forhandlinger mellem socialministeren, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Det har betydet, at forslaget om, at forældrebetalingen skulle kunne reguleres hele året rundt, helt udgår. Den skal fortsat fastsættes for et år ad gangen. Det bliver fastslået, at dagpleje som udgangspunkt skal foregå i dagplejerens

eget hjem. Den kan foregå andre steder, men betingelsen er så, at det er i barnets nære hjemlige miljø. Endvidere kan »dobbelt dagpleje« ifølge lovforslaget kun finde sted, når de to dagplejere er af samme husstand. Socialministeren har desuden i sit betækningsbidrag fastslået, hvilke rammer og muligheder der kommer til at gælde for bl.a. kommende puljeordninger. Det betyder, at man ikke længere kan forestille sig de rene wild west-tilstande på området. Der er som udgangspunkt sikret en vis kvalitet.

Alt i alt har forhandlingsforløbet og resultatet betydet, at Socialistisk Folkeparti, ganske vist uden større glæde, tilslutter sig lovforslaget med socialministerens ændringsforslag.

Mindretallet gør samtidig opmærksom på, at problemerne på daginstitutionsområdet ikke dermed er løst, hvad nogle muligvis kunne fristes til at tro. Ventelisterne er uacceptabelt lange og forældrebetalingen alt for tyngende for mange småbørnsfamiliers økonomi. Det er problemer, der skal løses, og hvor SF håber at socialministeren vil medvirke. Det er i hvert tilfælde med foreløbig tilfredshed, mindretallet konstaterer, at ministeren har i sinde at indkalde til samtaler om forældrebetalingen i løbet af sommeren.

Med disse bemærkninger indstiller Socialistisk Folkeparti lovforslaget til vedtagelse med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren under nr. 1 og 3 stillede ændringsforslag og ønsker at udtale følgende:

Mindretallet kan tilslutte sig, at dagplejen skal foregå så tæt på barnets hjemlige miljø som muligt, men er uenigt med ministeren i ændringsforslaget om, at der i ordningen, hvor 2 dagplejere passer op til 10 børn, stilles krav om, at dagplejerne tilhører samme husstand.

I en række af forsøgene efter § 138 b har en dagplejer sammen med en medhjælper passet mere end 5 børn. Det er ikke nærmere præciseret, hvem medhjælperen er, men socialministeren har som svar på et spørgsmål i Socialudvalget tilkendegivet, at der intet var til hinder for, at den ene dagplejer kunne være en ung arbejdsløs.

Netop i tider, hvor der tales meget om at beskæftige og motivere de arbejdsløse, er det uri-